

godt tilbud i denne sammenhæng. Så godt, at selv kulturministeren indser, at de initiativer, han selv ønsker at iværksætte ved dets nedlægelse, allerede er igangsat – af programmet. Det gælder samarbejde mellem foreninger, skole og institutioner, sundhedsprojekter for overvægtige børn, integrationsforsøg med indvandrere, udvikling af foreningsdemokratiet, aktiviteter for idrætssvage grupper og en lang række andre spændende fornyelsesforsøg. På den baggrund virker det mærkværdigt, at regeringen ønsker programmet nedlagt.

Idrætspolitisk Idéprogram har ikke repræsenteret puljepolitik i traditionel forstand. Tværtimod har programmets bestyrelse spillet en aktiv idrætspolitisk rolle som igangsætter og politikskaber. Statens kulturpolitik skal også i fremtiden være inspirator. Den skal inspirere således, at den almindelige idrætsudfoldelse sikres udviklingsmuligheder, der svarer til de meget dramatiske ændringer i befolkningens idrætsudfoldelse, som er sket de seneste 20-30 år. Her er programmets midler – svarende til mindre end 1 pct. af de samlede offentlige tilskud til idrætten – en besked, men nødvendig begyndelse. Erfaringen har vist, at idrætsorganisationerne har haft vanskeligt ved at løfte opgaven hver for sig.

Statens kulturpolitik skal med andre ord inspirere, så idrætten sikres nuancerede, lokale aktivitetsmuligheder, som kan indgå som en del af folks hverdagsliv dér, hvor de bor. Det betyder

bolignære udfoldelsessteder, nye samarbejdspartnere og åbne, fleksible organisationsmåder. Kun hermed kan idrætten indtage den centrale rolle i sundheds- og socialpolitikken, den rummer mulighed for.

I den forbindelse vil S, SF, RV og EL opfordre til, at programmets arbejde fortsættes ubeskåret i år 2002. Når resultaterne af de igangsatte evalueringer foreligger, vil S, SF, RV og EL derefter foreslå at gøre det idrætspolitiske idéprogram til en permanent ordning, som evalueres hvert tredje år. På den måde kan der sikres en løbende erfaringsindsamling, der kan inspirere idrætsforeninger, skoler, ungdomsklubber og andre relevante institutioner og foreninger, så programmets nyskabende initiativer bliver indarbejdet og videreført i bæredygtige rammer.

Et tredje mindretal i udvalget (KRF) vil stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

Kim Andersen (V) fmd. Ester Larsen (V) Leif Mikkelsen (V) Preben Rudiengaard (V)

Poul Nødgaard (DF) Louise Frevert (DF) nfm. Carina Christensen (KF)

Charlotte Dyremose (KF) Bodil Kornbek (KRF) Frode Sørensen (S) Jytte Andersen (S)

Jytte Wittrock (S) Mette Frederiksen (S) Poul Qvist Jørgensen (S) Ole Sohn (SF)

Naser Khader (RV) Søren Søndergaard (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.